ŞAKA

— Ramazan geldi, oruç tutacak mısın?..
— Vallahi seninle nişanlandım ya.. Herhalde bayramlıklarını almak için tutmak icap edecek...

No 199

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Bayan — Aman Yarabbim, iyi ki para cüzdanını elinden aldım, yoksa felâket iki katlı olacaktı!..

Erkek — Bu telefonlar beni çıldırtacak!.. demindenberi mütemadiyen karşıma yanlış numara çıkıyor..

Kadın — Öyleyse sen de yanlış numara iste de doğru çıksın!..

YENİ EVLİLER BALAYI SEYAHATİNDE!..

Bay — Ne kadar şairane bir manzara karşısındayız değil mi sevgilim?

Bayan — Aman biraz daha geri çekilelim, önümüzdeki ağaç güzellikleri görmeme mâni oluyor..

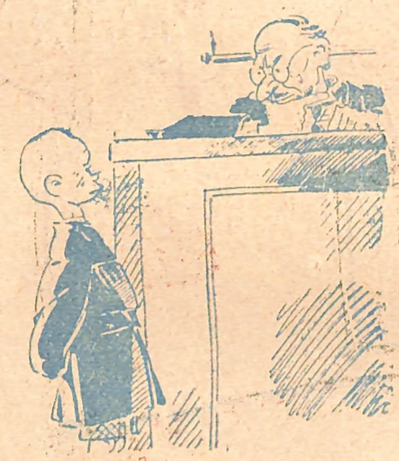

— Ada, diye neye derler?.
— Yalnız bir tarafı hariç, her tarafı su ile çevrilmiş kara parçasına!..
— Bu da ne demek!..
— Aman bayım, adanın üstünde su ne gezer..

— Evlenmek vâdile biçare kızı iğfal etmişsin!..
— Ne yapayım bay hâkim, bütün evler bombardımanda yıkıldı, bu sırada ev bulmak kabil mi?..

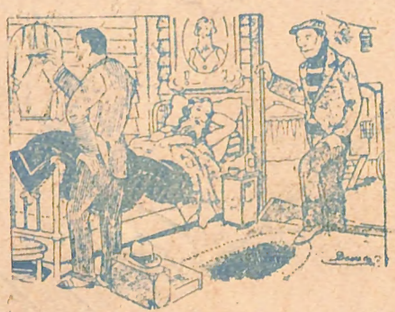

— Hastanın hararet derecesi kaç doktorcuğum?
— Kırka yakın!..
— Gölgede mi, güneşte mi?..

— Dünyada bütün gayem kendime fazla miyop bir damat bulabilmektir.
— Şaşılacak şey doğrusu!..
— Herhalde kızımı bir defacık görseydin şaşılacak şey olmadığını anlardın!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 199

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 22 Ağustos 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Yeni elbise giyen kadın, bunu en çok sevdiği erkekle en çok kızdığı kadına göstermeden rahat edemez.

● Kadın tek şey ister: Bin nasihat yerine bir sevgi..

● En emin intikam, mes'ut görünmektir.

● Düşmandan sırrını saklamak isteyen, dostlarına açmamalıdır.

● Sizinle şen ve memnun görünmeyen kadını sevmeğe çalışmayınız.

● Kadınları anlamağa değil, daima sevmeğe çalışınız...

● Olgun kiraz her zaman iştahlı ağız bulur.

● Kadın, dili ile birçok hastalıkları tedavi edebilir.

● Ne yazık ki ağıza alınmıyacak kadar mânâsız sözleri insanlar çok zaman şarkı diye birbirlerine dinletirler.

BAYRAMA YAKLAŞIRKEN TOP ATANLAR...

— Ramazanda top atılmıyacakmış..

— Ya... Kocalar karılarına bayramlık bir şey almıyacaklar mı?.

Erkek — Maşallah dilin dondurmayı çabuk eritiyor..
Kadın — Tabiî.. Ben birkaç kelime ile senin cüzdanını bile eritmedim mi?

da Arman Düval rolüne çıkacakmış gibi mahzun tavırlı adam kimdir?

— Bahçeli gazino sahibi!..

— Ya öteki ağzı kulaklarına varacak kadar neşeli olan?..

— Her gece komşusunun dul kızı ile çayırda buluşan genç âşık!.. Ve yeni bir tâbir... Artık suratından düşenin bin parça olacağı asık yüzlü adamlara «Karadenizde gemilerin mi battı?.» diye sormuyorlar. «Karartmada balıçeli gazino mu işletiyorsun ?. Bu ne surat?.» diyorlar..

●

İKİ ARKADAŞ..

— Vay Ahmetçiğim... Şükür kavuşturana... Peki ama bu karanlıkta beni nasıl tanıdın?. Göz gözü gömüyor.

— 10 senedenberi kuyuculuk ediyorum... Ya sen beni nasıl tanıdın?..

— Ben de 15 yıldır dalgıcım!.

İşte karanlığa dair işittiklerimiz... Ne zararı var?. Elverir ki gönüller aydınlık olsun..

●

ÜÇ NAL VE BİR EŞEK

Mersinde telefonlar otomatikleştiriliyor. Ne âlâ! Ne mükemmel!. Bir Mersin telgrafı bütün hatların çekildiğini, yalnız otomatik santral binasının yapılacağını bildiriyor. Bu telgrafı okuyunca kendi kendime yukarki sözü tekrarladım: Her şey bitmiş, iş üç nalla bir eşeğe kalmış demek!..

Şakacı

İnhisarların kıymetli afişçisi: Ressam Ali Suavi

HAFTANIN ŞAKASI

YANLIŞLIK...

— Gidi alçak herif gidi... İşte seni böylece elimle bu şirfıntı kadının yanında yakaladım. Şunlara da bakın hele!.. Divann üzerinde yan gelmişler... Önlerinde kadehler... Seni utanmaz seni... Evdeki güller gibi, kaymak gibi, elmas parçaları gibi karını bırakıp da böyle hasbalarla al sevda ver sevda ha!!!!..

— Vallahi değil karıcığım... Karanlıkta yolumu şaşırmışım. Bizim cadde diye başka caddeye sapmışım. Bizim sokak diye başka sokağa dalmışım. Bizim ev diye başka bir evin kapısına anahtarı sokmuşum... Bizim oda diye buraya girmemiş miyim?.. Bu yanlışlığa nasıl olurda kurban gittiğimi bu bayanlar beraber konuşuyorduk !!!... Karıcığım .. Ne dersin sen bu işe?.. Tuhaf değil mi?. Yoksa, dünyada fena bir maksadım yoktu! İnsan oğlu hata eder karıcığım... Ama pek şaşılacak şey değil mi?..

●

İKİ ADAM..

— Şu, «Ladam Okamelya»

KERAMET!..

FANTEZİ

Zavallı Reşat! İki ayın içinde iğne ipliğe dönmüş, üflesen yıkılacak hale gelmiş idi. Yani ben onu İstanbulda bırakıp (o mes'ut devirlerde) Avrupaya bir tetkik (!) seyahatine çıktığım sıralarda öyle idi.

Gel zaman, git zaman, seyahat ve tetkikatımı bitirdim. Avrupadan döndüm. Yeni bir vazife ile mühimce bir mevkie geçtim. Derken harp patladı, her şey kıtlaştı, ve... Ekmek istihkakı azaltılarak vesikaya bindi.

Bir gün masamın başında otururken, odamın kapısı açıldı, eski bir tâbirle ve tam mânasile devâsâ bir zat girdi. Gözüm ısırmıyor da değildi hani!.. Besbelli hasbelvazife rastladığım yirminci derece bir memur olacak dedim kendikendime.

İri yarı zat masamın başına gelince samimî bir tavırla:

— Beni tanımadın mı yoksa?.. dedi, hakkın var, tanınmayacak kadar değiştim..

Ses!.. Bu, Reşad'ın sesiydi. Hayretten ne hale gelmiş olmalıyım ki o, kahkahayı bastı...

— Hayrola, dedim, sebebi ziyaret!..

Reşatcığın yüzü meyus bir çocuk ifadesi aldı:

— Sorma, dedi, doymuyorum, hiç olmazsa ağır işçi karnesi alabilmem için bir formül bul...

— O kolay canım, fakat sen nasıl oldu da bu hale gelebildin?

— Tâbiri tam yerinde kullanıyorsun! Bir hale geldim ki herkes şaşıyor. Sebebi de pek basit bir kuvvet ilâcı...

— Ne diyorsun?..

— Evet, bir kuvvet ilâcı!... O sıralarda ne kadar zayıf ve halsiz, iştahsız olduğumu biliyorsun... Bir gün baktım olacak gibi değil, bir doktora başvurmağa karar verdim. Fakat kime gitmeli? Zavallı midemi tecrübe tahtası yapmağa bir türlü cesaret edemedim, hayatımda ilk ve son defa bir hilei şer'iyeye baş vurdum: Bizzat doktorların zemmettikleri, beğenmedikleri bir hekime muayene olmak...

İşte o hekim, ki kime sordumsa şarlatanın biridir demişti, beni öyle bir tedavi etti ki azizim, beş altı ay sonra görenleri şaşırtacak derecede şişmanladım, iştahım açıldı, kuvvetlendim...

— Allah.. Allah... Bir iksir mi içirdi doktor sana?

— Öyle gibi bir şey. Daha doğrusu o da basit bir hileye başvurmuş. Bana bir ilâç verdiydi. Bunu, demişti şişede dört parmak köpürünciye kadar çalkalayıp içeceksin ve içtikten sonra da yarım saat yol yürüyeceksin...

— Amma garip ilâç ha... Yemek üstüne mi içiliyor bu?

— İşin kötüsü yemekten evvel. Ben ilâcı yaptırdım, fakat iki gün bir kaşık bile içemedim. Zira doktor mutlaka dört parmak köpürmesini şart koşmuştu. Bir yarım saat kadar uğraştığım halde yarım parmak hile köpürtemedim. İki gün sonra tekrar doktora gittim. Kaşlarını çattı. Yanlış yapmış olacaklar, dedi, fakat siz yol yürümeye devam edin ve başka eczaneye yaptırın ilâcı...

Dediğini yaptım. Şişeyi boyuna çalkalıyor, kollarım kopuncaya kadar sallayor ve köpürtemediğimden ilâcı içmeden yollara düşüyordum. Tanıdık bir iki doktor kendimi öldürteceğimi söylediler. Bu gidişle muhakkak ölürsün!. dediler. Fakat ne öldüm, ne gördüm, iki ay sonra epey şişmanlamıştım.

— Peki, neymiş kuzum o esrarengiz ilâç?

— Hiç... Doktor bana ilâç vermemiş ki, köpürmiyecek bir su yazmış ve, böylece farkında olmadan, yorulmamdan istifade etmiş... Şaşılacak şey, değil mi?

Geveze

— Şu Neclâları görüyor musun.. Tam bir ayda mükemmel düğün parası biriktirdiler..
— Tabiî.. ışıkların karartılmasına dua etsinler.. sinema parasından kurtuldular!.

— Yahu bu ne kalabalık.. açık bir memuriyet mi var?..
— Hayır, belediye kaçak baklava börekleri imha için bir mütehassıs arıyormuş da ondan!..

IŞIKLAR Karartma Gecesinde

Yazan: Necdet Rüştü Efe

Manzum Hikâye

— 1 —

944 yılı.. Mayısın en hoş günü..
«Bay Can» temizletiyor Bebek'teki köşkünü:
Sıcak bir öğle vakti.. ilk temizlik oluyor..
Bahçeden, odalardan iki ses duyuluyor:
Birisi tahta sesi.. öteki çıkrık sesi..

«Memo» su çekiyordu: alev olmuş nefesi;
Yorgun; ter, kan içinde; kolları da sıvalı.
Kuyu, bostan kuyusu.. çıkrık, çifte kovalı:
Birisi doluyorken, öteki boşalıyor,
Bu çekilen suları «Ayşe» gelip alıyor..

★

Ayşe kim?.. mi dediniz: Tahtayı silen kızdır,
Yeşil gözü yapraktır.. ak derisi sakızdır..
Yirmi üçünde var, yok.. Tam çalışma çağında:
Herkül'ün kuvveti var, bu kızın bacağında,
Ne bezler dayanıyor, ne de sular yetiyor,
Gıcır gıcır siliyor; tahtayı inletiyor.

«Bay Can» pek erken kurmuş çilingir sofrasını,
Bir parça bastıracak öğleyin safrasını.
Kuyuda soğutulmuş rakıyı içiyordu,
Sonra «Ayşe» ye bakıp, kendinden geçiyordu!..
«Hizmetçi» de süzüyor fakat yan gözle «Bay» ı,
Oynaşmak sevdasında.. gördünüz mü haspayı!..
— «Kız!.. Hiç rakı içtin mi?..» Hizmetçi: «Tövbe!»
[dedi,
Bay güldü: «Bir kadeh iç!..» Kız: «İstemem be!»
[dedi,
— «İç.. bu imam suyudur!» Hayret: kız yuvarladı,
Yanağı penbeleşti, göz bebeği parladı.
Bu sarı kanaryaya kart kuşbaz kurdu ökse:
«Bayan» görmeden çaldı «Bay» «Hizmetçi» den
[buse.
Sanki dudaklarında eridi bir kayısı,
Bu yasak buse ile karşıladı Mayısı.

— 2 —

Bir gündü.. yine «Bay Can» sarı kızı tutmuştu,
Kurnaz kurdun fendini uysal kuzu yutmuştu:
— Sana para vereyim!.. Sana cici alayım!..
Sana fistan alayım!.. Sana inci alayım..

Kız önce:
— Olmaz.. dedi; biraz kendini çekti,
Sonra düşündü: Bunlar elinden gidecekti,
Işıldıyan bir küpe, allı pullu bir fistan,
Takıp takıştırınca, dillere olur destan!..
Kırıtıp: «Peki!» dedi.. hemen şirket kuruldu;
Ahlâksız bir avcıya acemi kuş vuruldu,
Bir kuzuya dolandı yahut iri bir yılan,
Tenhada anlaştılar.. buydu kurulan plân:
Gece gelmiyecekti, uşak izin almıştı,
Bahçedeki odası «Memo» nun boş kalmıştı.
— Bu akşam bekliyorum.. Ayşe; geç kalma sakın!..
— Olur!.. Hanım görmesin.. şimdi beni bırakın!..

— 3 —

Gece yarısı oldu.. Bay Can hemen doğruldu,
Karısı uyuyordu.. terliklerini buldu,
El yurdamile çıktı hele şükür dışarı.
Bahçe ışık içinde.. ay boşlukta sapsarı..
Kalbi vurarak gitti uşağın odasına,
İhtiyar kurt oturdu yatağın ortasına.

Asır kadar uzayan iki dakika geçti,
Kapı yavaş açıldı.. Bay Can bir gölge seçti,
Bu gelen karısıydı.. başına çöktü oda,
Sormuştu:
— Gece vakti ne işin var burada?..
Bu sorgu karşısında «Can» beyninden vuruldu,
Fakat akıllı herif iyi bahane buldu:
— Bu gece havlıyordu ziyadesiyle köpek;
Malûmya; uzaktayız, etrafımız ıssız pek;
Bahçeye inip baktım, hırsız mı geldi diye,
Çalınmaya başladı düdükler o sâniye!..
Hemen buraya kaçtım.. Usuldür, herkes bilir:
Hava tehlikesinde sığınağa girilir!..
Ne çare alışmalı.. Ah!.. Bitseydi bu savaş!..

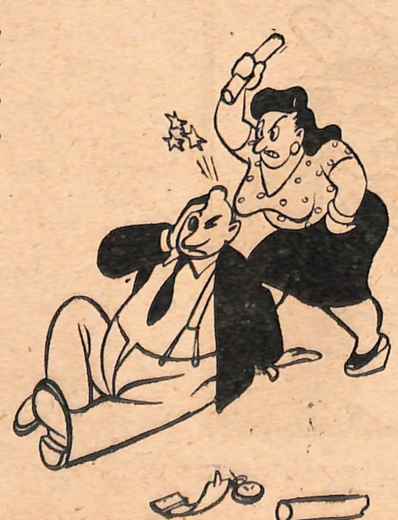

Kadın işin farkında... Sokuldu yavaş yavaş,
Kafasına indirdi elindeki odunu.
«O, ne?..» diye, bağırdı adam yiyince bunu,
Kadın dedi:
— Mademki sığınaktır bu oda;
Ne çare; alışmalı.. işte bombadır bu da!..

Necdet Rüştü EFE

— Annem, bu kıyafetle gezmeye, yüzün kızarmıyor mu diyor?.
— Nasıl kızarmıyor, canım. Baksana her gün güneş banyosu yapıyoruz.

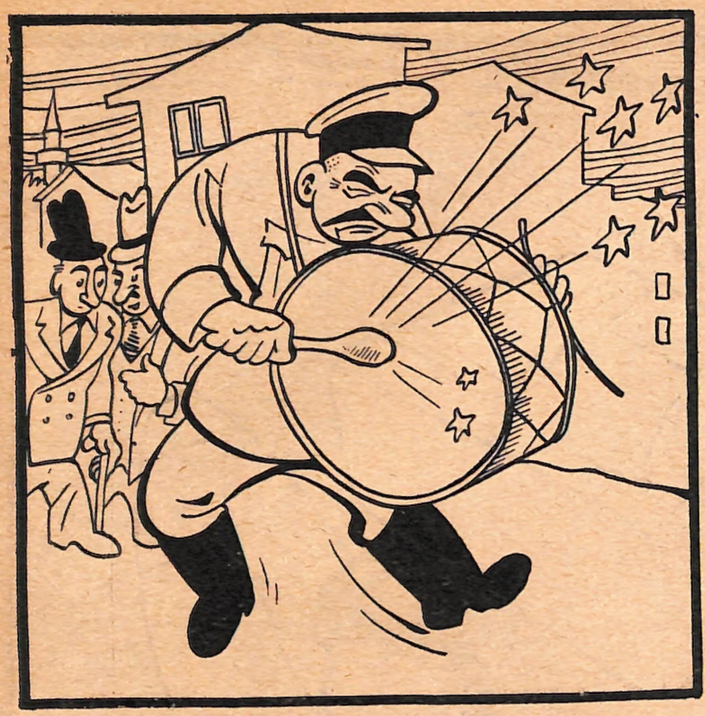

— Bizim bekçiye bak, davula ne kadar kuvvetli vuruyor... Nerede ise patlatacak!..
— Evet, herhalde biraz evvel karısile kavga etmiş olacak!..

— Bu sene ışıklar söndüğü için camilere zeytin yağı verilmiyecekmiş!..
— Eyvahlar olsun, bizim müezzin efendi zeytinyağlı dolmaya veda edecek desene!..

Peder Bey

Yazan: Cemil Cahit CEM

O zamanlar mahallenin bakkalından, seyyar sirkecisine kadar herkes, gazetelere yazı yazdığımı biliyordu. Bilmiyenlerin de öğrenmeleri için elimden geleni ardıma koymuyordum. Hiç lüzumu yokken yüksek sesle gazetecilikten, muharrirlikten bahsediyor. hiçbir vakit erişemiyeceğim meşhurları çekiştirip yerlere sermeğe çabalıyor, hasılı, mümkün mertebe çok insanın, mümkün mertebe çabuk, benim de gazeteci olduğumu öğrenmesi için, yazılarıma sarfettiğimden fazla vakit ve gayret harcıyordum.

Ev, ne güne duruyordu; matbaayı kalafata mı çekmişlerdi? Fakat ben, tashihlerimi daima vapurda yapıyor, yazılarımı da en uygunsuz yerlerde, hattâ bazan sokakta yazıyordum.

Vapur... Evet vapur, âdeta gezici bir yazıhane halini almıştı benim için... Ve öyle tahmin ediyordum ki, teknenin âşina yolcuları arasında kim olduğumu bilmiyen de kalmamıştı...

Âşina yolcular diyorum ya, onlardan bir tanesi vardı, ki gençliğimin bütün heyecanile ilk görüşümde beni sarmıştı. Bu, ince yapılı kumral bir genç kızdı. Hemen hiçbir vakit yalnız görmemiştim. Daima yaşlı ve gazetesine dalmış bir bayla birlikte gider gelirdi. Pembemtırak bir yüzü ve bu yüzde için için gençlik ve neş'e kaynıyan badem şekilli koyu gözleri vardı.

Âdeta iki akşamda bir kamarada karşılaşıyorduk. İşkeleye erken de gelsem, onlara bir yer bulmak fırsatı vermek için vapura geç giriyordum. Sonra, eğer onların karşısında yer varsa oraya oturuyordum. Yoksa ayakta, fakat yine karşılarında duruyordum.

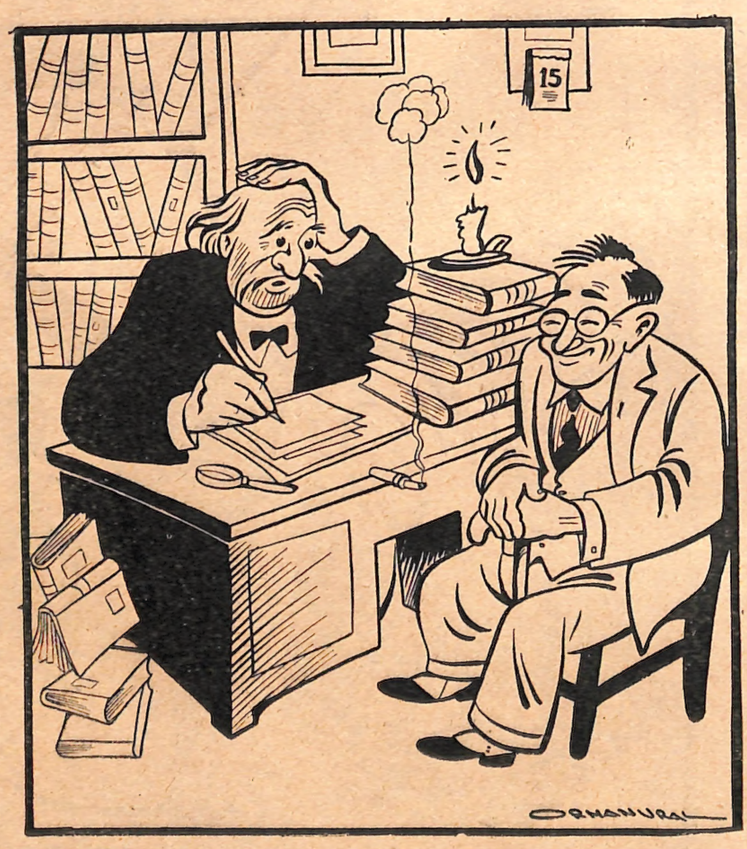

— (Dinlenme Yurduna) alınacak muharrirlerin sanatkârların içinde kadın da bulunacak mı üstat?
— Zannetmem, ismine baksana evlât: (Dinlenme yurdu)!.

Günler geçiyor, sık sık karşılaşıyorduk. Bir iki kere sevgilimi yalnız da görebildiğim olmadı değil.

Bir defasında, bakışlarından cesaret almış olmalıyım ki bir ahbaplık havası tesis etmeğe de uğraştım.

— Hava ne kadar sıcak değil mi?

Diye sormuştum.

Esen sert rüzgârda saçlarını zor belâ toparlıyarak:

— Epeyce esiyor.. dedi.

Lâf kıtlığında ortaya attığım bu söze verilen cevaba karşılık bulmak için hayli zorluk çektiğimi itiraf ederim.

— Ya.. dedim. Rüzgâr da olmasa...

Sonra sustuktu. Bakışlarından, kendisine karşı hissettiklerimi anlamamasına imkân yoktu.

— Demek siz böyle bazan yalnız da inersiniz İstanbula?.

— Evet bazı bazı... dedi.

Bu konuşmalar arasındaki fasılanın ne kadar uzun olduğunu ,bizim dört cümlelik lâkırdımız esnasında vapurun Köprüye ulaşmış olmasından da anlıyabilirsiniz..

O günün akşamında yine babasile beraberdi. Uzaktan ve hafifçe selâmlaştık. Daha doğrusu ben selâmladım ama, o cevapladı mı, cevaplamadı mı pek farkına varamadım. Babasından çekindiği besbelliydi. Herhalde aksi bir adam olacaktı. Zaten gençlere sorarsanız, bütün yaşlılar aksidir.

Gel zaman git zaman kafamda yer etmeğe başladı : Artık mesleğimi tayin etmiş, şöhret ve şeref dolu bir yolda ilk emin adımlarımı atmıya başlamıştım. Büyük ve meşhur bir muharrir olacaktım. Kazancım da o nisbette yüksek olacaktı. Bundan daha tabiî bir şey olabilir miydi? Yazı yazdığım gazeteler adımı büyük harflerle basacak, hikâyelerimi, romanlarımı okuyucularına överek haber vereceklerdi. Bu durumda bir gencin evlenmeyi düşünmesinden daha yerinde ne olabilirdi?

İşte bu genç kızı beğeniyordum. Yalnız beğenmek değil seviyordum da...

Bir kolayını bulmak, daha doğrusu bütün cesaretimi toplamak, babasına yanaşmak, münasip bir dille kızını kendisinden istemek lâzımdı...

Acaba reddeder miydi? Çatık kaşları ve asık yüzüne bakılırsa evet...

Yağmurlu bir günün akşamında kamara bir hayli tenhaydı. Bundan daha uygun bir fırsat düşüremiyeceğimi düşündüm. Zaten adamın, elimdeki gazeteye alâkalı alâkalı baktığını da sezmiştim. Gazeteyi uzattım:

— Buyurun okuyun efendim. Bendeniz okudum zaten..

Bir başlık alâkasını çekmişmiş.. Orayı okudu, sonra gazeteyi geriye verdi. Öteden beriden konuştuk. Hiç de göründüğü kadar aksi değilmiş.. Tam fırsattı. Kendisine yavaşça kim olduğumu, kimin nesi olduğumu anlattım. Sonra, birdenbire gözlerine baktım:

— Benim için büyük bir şeref olurdu. dedim. Kerimeniz hanımefendiyi çılgın gibi seviyorum. Eminim ki o da bana yabancı olmıyacaktır.

Şaşırmış gibi yüzüme baktı:

— Hangi kerimem?

— Bazı akşamları birlikte...

Lâkırdımı bitirmeme fırsat vermedi. Gözlerime yiyecek gibi baktığını ve yüzüme tükürürcesine söylendiğini duydum:

— O benim karımdır... Bir de utanmadan benimle alay etmeğe kalkışıyor.. Terbiyesiz züppe!.

Ondan sonra tam bir sene, Üsküdara Kadıköy vapurile gidip geldiğimi de söylemiye bilmem hacet var mı?

Cemil Cahit CEM

— 9 —

MANZUM ROMAN

— 21 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Sâi Nevin, Dilâver'in alınca mektubunu
Sanki başına konmuş bir devlet sandı bunu.
Yokluktan kurtulacak.. artık içi serindi,
Gözleri yaşararak, çıldırası sevindi.
Sarıldı annesine; dedi:
— Kızımla öğün;
Hayatta atıyorum ilk adımımı bugün,
Namusumla çalışıp, seni yaşatacağım!..
Geldi, bir erkek gibi, emek verecek çağım:
Yılmadan katacağım gecemi, gündüzümle!..
— Fakat?!...
— Sürmiyeceğim leke asla yüzüme:
Bir erkek gibi ciddî.. ağır başlı ve mağrur..
Dürüst ananın kızı, hiç korkma; dürüst olur!..

Sonsuz tecrübesile geçirdiği hayatın,
Gelecek felâketi önceden sezen kadın,
Bir an düşünüp, dedi:
— Seni nazlı büyüttük,
El üstünde taşıdık, rahat etmeni güttük,
Korkarım incitecek bu yük omuzlarını!..
— Hayır!.. Boşa gitmesin bu attığım ilk adım,
Yük, beni ezmiyecek!..
— Olur; cesur evlâdım!..

★

Sade bir esvap giydi; o gün hiç boyanmadı.
Bir kızıl şafak gibi dudakları yanmadı:
Bu asil solgunluğun ne hoştu manzarası.
Dedi:
— Şimdi değildir süslenmenin sırası,
Ciddî olsun kılığım!..
Zavallı gafil genç kız
Yazıhaneye koştu heyecanlı, sabırsız.
Mahçup tavurlarile girince içeriye,
Dilâver şaşırmıştı, içinden «o, ne?..» diye.
Evet!.. O ne?.. Güneş mi?.. Odaya doldu ışık?,,
Kurt bir anda olmuştu güzel kuzuya âşık..
Aman; Tanrım!.. Bu, ne kız?.. Bu, ne bulunmaz
[parça?..
Bu parçanın çekmişti hasretini yıllarca..
Kırk üç senedenberi yolunu gözlemişti,
İşte, karşısındaydı.. Ne kısmetti; ne işti?!..
Bir an inanamadı, uğuşturdu gözünü...
Kurt ve kuzu.. şaşırmış ikisi de sözünü,
Göz göze bakışıyor, öyle duruyorlardı.
Bu iki şaşkınlığın arasında fark vardı.
Kuzu; ana dizinden hayata düştü bugün,
Biraz iradeliydi, biraz bahtına küskün.
Kurt; henüz rastlamamış böyle âhu güzele,
Beyninden vurulmuştu: Nasıl geçirsin ele?..

Kendini toparladı bir lâhzada Dilâver..
Güler yüzlü patronu bütün memurlar sever;
Bunu bildiği için, samimî hal takındı,
Öyle rol oynadı ki, yüzü cana yakındı,
Hemen ahbap oldular:
— Kızım!.. Bunu iyi bil,
Genç, yaşlı, kadın, erkek; çalışmak ayıp değil!..
Asıl utanmalıdır sokakta sürten kızlar,
Ah!.. Onlara baktıkça benim yüreğim sızlar!..
Kalbim şefkat doludur!... Elinden tutup çeker,
Hepsini kurtarırdım kabil olsaydı eğer!..

Nevin, hayrette kaldı: «Ne kadar iyi adam,
«Bu adamın yanında senelerce çalışsam..»
Dilâver gülümsedi:
— Şimdilik işe başla
Çoğaltılmak üzere doksan lira maaşla!..
Bir memurum daha var: İyi, uslu bir kızdır.
Asil ailedendir; çok namuslu bir kızdır!..
Ona arkadaş olun.. beraber gezersiniz,
Öğle yemeğini benden.. lokantada yersiniz!..
Gelin tanıştırayım!..
Acemi kız mes'uttu;
Kurt, gûya baba gibi, onun elinden tuttu,
Ve ansızın sarsıldı bu yumuşak temasla,
Böyle ipek deriye rastlamamıştı asla.
Mümine'ye tanıttı:
— İşte sana arkadaş,
Bizim hafif işlere alıştır yavaş, yavaş!..
Herif, sonra çekildi.. kızlar yalnız kaldılar,
Yabancılık az sürdü.. konuşmaya daldılar.
Çaça, anlatıyordu:
— Dilâver bey kibardır,
Çok temiz yüreklidir.. sonsuz parası vardır:
Tam üç büyük apartman, altı dükkân sahibi,
Otomobil ve kotra.. yaşar milyoner gibi!..
Fazla yaşlı da değil: kırk beş gösterir, amma,
Otuz beş yaşındadır.. yaş ve yüz bir muamma:
Kimi yaşlı, genç durur.. kimi genç de ihtiyar..
Erkek bence güzeldir yaşlanırsa ne kadar!..
Sen, ne dersin?..
— Fikrim yok benim erkekler için,
Hesabını yapamam daha yaşlının, gencin!..
— Peki.. kalbin ne diyor?..
— Ondan da gelmiyor ses..
Bana ne.. ister yaşlı, ister genç olsun herkes!..

Mümine şaşaladı; biraz önüne baktı;
Hayır; inat etse de, baştan çıkaracaktı..
— Daha var —

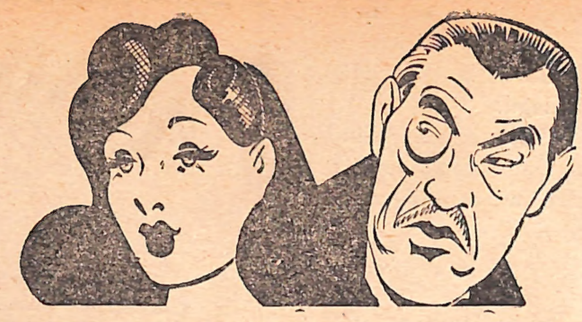

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 13 —

— Gelir nerede ise... Herhalde beş vapuruna kaldı. Kimbilir şehirde ne haltlar karıştırıyordur!..

Lâkin Vamık beş vapurunda da çıkmadı. Akşam yemeğinden sonra Rezzan kocasile balkonda oturuyordu. Ferhadın lâstik tekerlekli iskemlesini kendi elile balkona çıkardı.

Gece; toprak üstünde çürümüş yaprak kokuyordu. Dağlardan gelen rüzgârdaki nane kokusu da buna karışıyordu. Ferhat bu havayı alabildiğine ciğerlerine dolduruyordu. Rezzan onun elini tuttu. Ferhat hafif bir sesle:

— İyi olmak istiyorum Rezzan... Hayatımda bu derece sıhhate, sağlamlığa susadığımı bilmiyorum. Hele sana baktıkça, sen etrafımda döndükçe bu yataklardan, tekerlekli iskemlelerden fırlamak için içimde ne müthiş bir yaylanma duyduğumu tarif edemem. Âdeta iyi olmağa azmetmiş bir haldeyim. Bütün enerjimi bu verdiğim kararın arkasından seferber ediyorum... İyi ve sağlam olacağım!..

Rezzan onun elini sıktı. Kocasına hayretle bakıyordu. Hastalandığı gündenberi onun böyle sert ve kararlı konuştuğunu hiç bilmiyordu. Ferhatta büyük bir değişiklik vardı. Hakikaten iyi olmak için şaşılacak bir sabırla rejimlerine riayet ediyor, doktorların her istediğini - yapayalnız bir manastır odasında çile dolduran rahpiler gibi - tek başına terliyerek, bunalarak yapıyordu. Bu korkunç derecede zayıflamış, yüzü müthiş bir halde çarpılmış adamda hastalığı yenmek için baş döndürücü bir irade farkediliyordu. Rezzan, hayatına girdiği ilk gece yıkılan erkeğe, daha dikkatle baktı. Hayattaki bütün bağlarla birbirlerine bağlandıkları halde bir tek geceden sonra ne konuşabilmişler, ne anlaşmışlar, ne birbirlerinin hislerini öğrenmişler ve ne de birbirlerini tanımışlardı. Çok yabancı idiler. Lâkin şu anda Rezzan bu adama bakarken içi sızlıyordu. Ona acıyor, onu teselli etmek istiyordu.

İyi ve sağlam olmak için âdeta yattığı yerde harbeden bu adama bütün madde varlığı tuzak kuruyordu.

Rezzana baktıkça içinde kabaran sağlık ve sağlamlık arzusuna rağmen vücudünün her tarafı onu yere vurmağa çalışıyordu. Rezzana:

— Göreceksin.. diyordu, yeneceğim bu yatağı!.. Ve kalkacağım...

Gözleri ile «Erikli yaylâ» nın bulunduğu sırtları işaret ederek:

— Seni kucağıma, omuzuma alıp şu tepelerde koşacağım!.. Bu içimde mukavemet edilmez bir arzu!..

Hastanın nefesi daraldı. Rezzan onun başı altına koymak için içeriden bir yastık getirmeğe gitti. Döndüğü zaman balkonun altında bir konuşma işitti. Vamık Vanda'nın sesini farketti. Macitle konuşuyorlardı.

Yastığı Ferhadın başının altına yerleştirirken şimdi adamakıllı iyileşmiş olan kocası ona:

— Bugün o kadar az dışarı çıktın ki... Vaktin hep bu eter kokulu odada geçti. Bak senin çocuklar dönmüşler.. Yarım saat kadar dolaş, hava al... gel.. haydi. Benim için kapanma, rica ederim. Görüyorsun ya, üzülüyorum!..

Ferhat o kadar ısrar etti ki nihayet Rezzan dışarıya çıktı.

Bütün gün görünmeyen Vamık'da biraz soğuk bir tavır vardı.

Asfalttan ayrıldılar. Arka tarafta, kıyılarında kurbağalar bağıran dereye kadar geldiler.

Aralarında mühim bir şey geçmiş gibi yanyana yürüyorlar, hemen hiç konuşmuyorlardı. Vamık Vandada acaip ve sessiz bir dargınlık vardı. Macitle Rezzan ise ondan, sanki gizli bir kabahat işlemişler gibi çekiniyorlardı.

Birbirlerinden her zamankinden çok çabuk ayrıldılar. Ve yatmağa gittiler.

Rezzan odasına çekildiği zaman şu erkeklerin çok tuhaf insanlar olduğunu düşünüyordu. O aralarından su sızmaz arkadaşlığa, «üçüzler» e ne olmuştu ki?.

O gece yatağında Rezzan karmakarışık rüyalar gördü. Buz gibi bir kaynağa eğilen iki baş!. Buzdan, akıcı bir büllûrluğun içinde su içen iki insan dudağı... Saçlarda billûrdan boncuklar... Ve Macidin yumuşak sesi:

— Görüyorsun ya... İçtiğimiz su bile ayrı değil!..

Sonra birdenbire Macit dargın yüzüyle Vamık oluyor.

Vamık Ferhat haline giriyor, ve rüya karışıyor... Ferhadın sesi kulaklarında uğulduyor:

— Yatağı yeneceğim... Ve dünyanın en kuvvetli insanı olacağım!.. Seni omuzlarımda dağdan daga koşturacağım!..

Rüyada yine Ferhat Macit oluveriyor, Macit Vamık'laşıyor, hattâ bir aralık kirli fakat güzel vücudü kısa mayosu ve hain gülüşile ortaya Fâni Fan bile çıkıyor!..

Ne acaip rüya!..

Rezzan uyanıyor... Terlemiştir!.

●

Yine eski samimi günler başladı. Lâkin o haftanın cumartesi sabahında Rezzan aşağı indiği zaman Vamık Vandayı tek başına salonda gazete okurken buldu. Macit yoktu; genç kadın alaylı bir sesle sordu:

— Pamukel, kuş tüyünden yapılmış yataklarından kalkmadılar mı?..

Vamık Vanda, canı şaka istemeyen adamların ciddiliği ile cevap verdi:

— Kendileri İstanbula indiler efendim..

Macit?. İstanbula indi ha?.. Rezzan neler işitiyordu!. O Macit ki üçü bir arada otururken telefondan çağırsalar onları yalnız bırakmamak için garsona:

— Burada olmadığımı söyle... İki saat sonra telefon etsinler...

Diye emirler verirdi. İşte bu Macit İstanbula insin!.. Her halde mühim işleri olacaktı. Bunu Vamıktan sordu.

Romancı yüzünü buruşturdu:

— Vallahi aklım ermez ki... Bir takım kazanç işleri para ve belki dalavere işleri olacak!..

Diyerek gülümsemeğe çalıştı. Romancının Macit Pamukel'e koyduğu isimlerden biri de «40 000 beygir kuvvetinde bir para makinesi» idi.

Hakikaten — herkes büyük bir müşkülâtla kazanır, âdeta kendini parçalarken — Macit oturduğu yerde, meselâ püfür püfür bir otelin büyük terasasında yan gelmiş olduğu halde, hattâ buzlu viskisini içerken, belki de güzel bir kadınla dansederken gayet kolaylıkla akla sığmayacak derecede para kazanıyordu. Ondaki bu kolaylıklar ve çok para kazanma kudreti karşısında Vamık Vanda 40,000 beygir kuvvetini az buluyordu.

Rezzan ne zamandanberi kendisine kırgın bir cephe alan romancının yanına oturdu.

Bugün sayfiyede vaktinden evvel bir sonbahar havası vardı. Şiddetli bir rüzgâr ağaçları aynı tarafa iğmekte idi. Köy büsbütün tenha görünüyordu.

Rezzanın romancıda pek beğendiği ve «tatlı çılgınlık» adını verdiği bir tarafı vardı. Bugün de Vamık Vandanın bütün çılgınlıkları üstünde idi. Büyük şehirlerde ve uzak memleketlerde kaybolmanın güzelliklerinden bahsediyordu:

— Sevdiğim bir kadınla yeryüzünde kaybolmak istiyorum. Uzaklarda alabildiğine gitmek!.. Sen hiç tanımadığın bir şehirde kaybolduğun mu Rezzan?.. Ben bir kere Şanghay'da kayboldum... Avrupa mahallesini buluncaya kadar dünyanın heyecanını geçirdim... Ama ne güzel şey!.. Ondan sonra her gittiğim şehirde bilhassa kaybolurdum. Tanınmayan, bilinmeyen bir şehrin en garip hususiyetlerini öğrenmek için ev-

— Devamı karşıki sahifede —

— Verdiğiniz iştah ilâcının reçetesini geri getirdim doktor..
— Neden, yaramadı mı?..
— Bilâkis, bir ayda harcıyacağımız maaşımızı iki üç günde yedik, bitirdik..

velâ orada kaybolmak lâzımdır. Ben de öyle yapardım. İnsan ne garip sokaklara, ne inanılmaz yerlere girip çıkıyor.. Şimdi sen bir de sevilen bir insanla bilinmeyen, uzak bir memlekette kaybolmanın güzelliğini tasavvur et!. Kaçırırcasına buradan kapılıp uzak ufuklara götürülen sevgili!..

Vamık Vanda bundan sonra Macitle alay etmeğe başladı. Dedikodu, çekiştirme birçoklarının ağzında çirkinleşirdi. Fakat Vamık Vanda arkadan söyleme, dedikodu yapma hususunda âdeta hakiki bir artistti. Üstattı. İnsanı öyle sanatkârane çekiştirirdi ki bunu dinlemek âdeta bir zevk olurdu.

Vamık Vanda, Macitten bahsederken «Saraylı hanım!», «Sultan hanım!.» isimlerini kullanıyordu. Rezzan gülümsedi, Macit etli canlı ve yumuşak vücudiyle hakikaten eski çerkes saraylıları andırmıyor değildi.

Bundan sonra deniz kenarına indiler. Ve iki haylaz mektep çocuğu gibi suda taşlar sektirdiler.

●

O gece Rezzan rüyasında, bilmediği uzak memleketlerde Vamık Vanda ile kayboldu. Sabahlara kadar birtakım çıkmaz sokaklarda dolaştı. Kâh kalabalık bir Çin şehrinde kayboluyor, kâh bir Hint mabedinde kendini yapayalnız buluyor ve nihayet yolu bir Meksika sokağına düşüyor... Kenarları kocaman şapkalı adamlar... Ellerinde kitaralar... Derken Vamık Vanda, Macit Pamukel oluyor, bir aralk büyük bir şapkanın altında karşısına Fâni Fan çıkıyordu.

— Devam edecek —

Muhittin
Bürün
Tüccar Terzi
Diploma
Londra-Frankfurt
Galata Haraca Sok. No. 17-21

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimallere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati
Necati ismine dikkat!..

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, miladdan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

○○○

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

"AYLIK ANSİKLOPEDİ,,

3 üncü sayısı çıktı.

Her ayın onbeşinde çıkmakta olan «Aylık Ansiklopedi» nin üçüncü sayısı neşredilmiş bulunuyor.

I inci ve 2 inci sayıları ile memleket münevverlerinin alâkasını üzerinde toplayan, ve Millî kütüphanemize kıymetli bir varlık olarak giren «Aylık Ansiklopedi» nin bu sayısında: Sizi yakından alâkadar edip, zihninizi kurcalıyan aktüel meselelerden 28 inin en otoriter kalemler tarafından izahını ayrıca ilâve kısmında bu harbin kronolojisi ile Temmuz ayının iç ve dış olaylarının sistematik hülâsasını bulacaksınız.

«Aylık Ansiklopedi» her evin en lüzumlu eseridir. Onsuz içinde bulunduğumuz günleri anlıyabilmek ve yaşadığımız tarihin muammalarını halledebilmek mümkün değildir.

Teknik ve müracaat bakımından yepyeni bir mahiyet arzeden ve büyük bir rağbet kazanan bu eserin üçüncü sayısını bayilerinizden arayınız.

ADEMİ İKTİDAR
ve bel gevşekliğine karşı
HORMOBİN
Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

KREM METAMORFOZ

Bu öyle bir kremdir ki, dünya yaratılalı daha bu kadar mükemmel, bu kadar şaheser bir krem vücuda getirilmemiştir.

Bu kremi TÜRK milletine hediye eden meşhur NEVROZİNCİ CELAL ERGUN'dur. Krem Metamorfoz'la sivilceler tedavi edilir, çiller ve lekeler kat'iyen izale olur.

Yüz buruşuklukları ve ihtiyarlıktan kurtulmak için muhakkak bu şaheserden kullanınız.

Krem Metamorfoz, her yerde, Eczanelerde, ıtriyat mağazalarında satılır. Bir defa tecrübe etmenizi bilhassa tavsiye ederim.

Sözlerim reklâm değildir..› Bir hakikattir.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

(GEÇEN SAYIDAKİ RESMİN SONU)

Gençler — Neydi o Paris'te geçen günlerimiz monşer?.. Düşündükçe rüya görmüş gibi oluyorum!..

« — Sen onu bırak da model bulmak ve karanlıkta eve sokmak için burada başımızdan geçenleri düşün.. Böyle çalışmak mı olur?..

« — Bizi evdekiler bu halde görseler.. vallahi yandığımız gündür.. hele babam ortalığı kırar geçirir!..

Kadınlar — Sağ olsun babasının işleri işte!.. Çocuğu Paris'e resim tahsiline gönderdi de sanki iyi mi oldu?.. Bakın evimizde neler oluyor?..

« — Kadını tanıdım.. iskele başındaki rum bakkalın küçük kızı!.. Nasıl da elde etmişler?!..

« — Âdet öyle imiş.. para ile bu işe gelirlermiş.. Tövbe Yarabbi.. insanlar ne hale geliyor!..

Erkekler — Ah.. onların yaşında olsaydım.. böyle elde fırça yüzüne mi bakardım?..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.